

Uchwała nr 126/15
Sejmiku Województwa Mazowieckiego
z dnia 23 listopada 2015 r.

w sprawie skargi pani M. Z. pana L. C.

Na podstawie art. 18 pkt 20 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2015 r. poz. 1392) oraz art. 229 pkt 5 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267, z późn. zm.¹⁾) – uchwała się, co następuje:

§ 1.

Skargę pani M.Z. i pana L.C. z dnia 1 września 2015 r. na działalność Marszałka Województwa Mazowieckiego uznaje się za bezzasadną.

§ 2.

Treść uchwały wraz z uzasadnieniem podlega doręczeniu skarżącym.

§ 3.

Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Sejmiku Województwa Mazowieckiego.

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Sejmiku
Województwa Mazowieckiego

Ludwik Rakowski

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego ustawy zostały ogłoszone w: Dz. U. z 2014 r. poz. 183 i 1195 oraz z 2015 r. poz. 211, 702 i 1274.

Uzasadnienie

W dniu 10 września 2015 r. do Przewodniczącego Sejmiku Województwa Mazowieckiego wpłynęła skarga pani M. Z. i pana L. C. (zwanych dalej „Skarżącymi”) na działalność Marszałka Województwa Mazowieckiego (zwanego dalej „Marszałkiem”).

W skardze tej sformułowany został zarzut blokowania procesu uchwalania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru Stara Miłosna Południe w dzielnicy Wesoła m. st. Warszawy poprzez niewyrażenie zgody na zmianę przeznaczenia niektórych gruntów leśnych objętych ww. planem na cele nieleśne (w tym pod zabudowę mieszkaniową).

Zgodnie z Uchwałą Nr 88/15 Sejmiku z dnia 8 września 2015 r. w sprawie trybu rozpatrywania skarg dotyczących zadań lub działalności Marszałka Województwa Mazowieckiego oraz Zarządu Województwa Mazowieckiego skarga została przekazana Marszałkowi, celem ustosunkowania się, a następnie wraz ze stanowiskiem Marszałka Województwa Mazowieckiego z dnia 25 września 2015 r. przekazana do Komisji Prawa, Samorządu, Bezpieczeństwa i Porządku Publicznego.

Odnosząc się do zarzutów Skarżących Marszałek Województwa Mazowieckiego poinformował, iż nie można się zgodzić z ich opinią, iż decyzje Marszałka Województwa Mazowieckiego blokują proces uchwalania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru Stara Miłosna Południe w dzielnicy Wesoła m. st. Warszawy, a także, że są arbitralne, niezgodne z prawem i społecznie szkodliwe. Prezydent m. st. Warszawy mógł uchwalić plan zagospodarowania przestrzennego dla terenów, które otrzymały zgodę na zmianę przeznaczenia, wyrażoną w decyzji Marszałka Nr 103/2014 z dnia 22 września 2014 r. Podkreślić trzeba, że rozstrzygnięcie dotyczące wyrażenia zgody na zmianę przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne posiada formę decyzji administracyjnej, wydawanej w ramach uznania administracyjnego ograniczonego generalnymi zasadami postępowania administracyjnego. Podkreślić należy, że podstawą dla wyrażenia zgody lub odmowy wyrażenia zgody na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych jest art. 7 ust. 1 i ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 3 lutego 1995 roku o ochronie gruntów rolnych i leśnych, a właściwy organ podejmuje decyzję w ramach uznania administracyjnego, po obligatoryjnym zasięgnięciu opinii izby rolniczej. Wnioskowana przez Prezydenta m. st. Warszawy zmiana przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne została pozytywnie zaopiniowana przez Mazowiecką Izbę Rolniczą w zakresie gruntów projektowanych pod: komunikację, tereny zieleni oraz wód powierzchniowych - ciąg przyrodniczy o znaczeniu ponadlokalnym i tereny zieleni urządzonej oraz pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną. W zakresie pozostałych terenów stanowiących zwarte kompleksy Mazowiecka Izba Rolnicza nie znalazła uzasadnienia dla zmiany przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne (grunty Skarżących otrzymały negatywną opinię Mazowieckiej Izby Rolniczej).

Należy również zaznaczyć, przy rozpatrywaniu tej skargi, iż podstawowym celem ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych, określonym w art. 1 ww. ustawy jest regulowanie zasad ochrony gruntów rolnych i leśnych oraz rekultywacja i poprawianie wartości użytkowej tych gruntów, zaś ochrona gruntów leśnych, jak wskazano w art. 3 ust. 2 ustawy polega na ograniczeniu przeznaczania ich na cele nieleśne i nierolnicze, zapobieganiu procesom degradacji gruntów leśnych oraz szkodom w drzewostanach i produkcji leśnej itd. Wyrażenie więc zgody na przeznaczenie gruntów leśnych na cele nieleśne winno być traktowane jako odstępstwo od ogólnej zasady ochrony ww. gruntów.

Trzeba również dodać, że Skarżący niewłaściwie interpretują zapis ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych, dotyczący braku innych gruntów, wskazując iż nie posiadają innej działki. Marszałek Województwa Mazowieckiego rozpatrując wniosek o zmianę przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne analizuje całokształt wystąpienia nie badając czy prywatni właściciele działek gruntu leśnego posiadają inne działki z możliwością zabudowy.

Należy dodać, iż trudno jest odnieść się do tezy dotyczącej „uporu Marszałka w kwestii blokowania uchwalenia MPZP Stara Miłosna Południe”, którego sensowność – zdaniem Skarżących – „kwestionują decyzje innych Marszałków”, gdyż brak jest takich danych w Urzędzie Marszałkowskim Województwa Mazowieckiego.

Należy podkreślić, że w sprawach dotyczących wyrażenia zgody na zmianę przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne, Marszałek Województwa Mazowieckiego działa zgodnie z obowiązującym prawem i w jego granicach.

W świetle powyższych ustaleń skargę pani M. Z. i pana L. C. z dnia 1 września 2015 r. na działanie Marszałka Województwa Mazowieckiego uznaje się za bezzasadną.